

2

/ 2016

54. vuosikerta
Helsingin yliopiston
Satakuntalainen Osakunta

KARHUN- KIERROS

Karhunkierros

2/2016

TÄMÄN LEHDEN TEKIVÄT:

Saana Valli

Jenna Järvenpää

Tuukka Lindholm

Veera Sinervo

Minttu Levander

Riikka Pasanen

Hanna Hannus

Pia Isolähteenmäki

Elina Honko

Mikko Salo

KARHUNKIERROS
Satakuntalaisen Osakunnan
tiedotuslehti.

Perustettu vuonna 1963.
ISSN-L 1239-1913,
ISSN 1239-1913 (Painettu),
ISSN 2242-6558 (Verkkolehti).

JULKAISIJA
Satakuntalainen Osakunta
Lapinrinne 1 A8,
00180 Helsinki

PÄÄTOIMITTAJA
Saana Valli
paatoimittaja(at)satakuntatalo.fi

KANNEN KUVA
Tuomas Suni

KANNEN NIMIÖ
Kalle Järvenpää,
muokannut Salla Seppälä

PAINOS
300 kappaletta

PAINO
Picaset Oy

Karhunkierros nauttii
HYYn järjestölehtitukea.

4	Pääkirjoitus
5	Kuraattorin Q-kulma
6	Maakuntalaulukyselyn koonti
10	Virkailijat ja toimikunnat tutuiksi
13	Urheilutoimikunta
14	Osakunنان mökin eli Sipin esittely
15	Karhuviesti
17	Kraati vastaa
18	På Amazing Race
20	Juhlatoimikunta vastaa
21	Runo
22	Osakunنان kirjasto
23	Kesälukemista
24	Missä satolaiset opiskelee
25	Osakunنان 362. vuosijuhla
28	Satakunnan Kulta
30	Terveisiä Satakunnasta
31	Kuolemattomat

Kevättä rinnassa

Viimeisimmän Karhunkierroksen ilmestymisen jälkeen osakunnalla on sattunut ja tapahtunut jos jonkinlaista. Useat tapahtumat ovat värittäneet osakuntalaisten elämää matkalla kohti kesää. Kustoskongi järjesti kongisitsit, jotka jäivät varmasti monen mieleen. Osakunnalla juhlittiin myös vuoden suurinta tapahtumaa, vuosijuhlaa, jonka vietosta jäi monille lämpimiä muistoja. Ahkerimpien juhlijoiden vuosijuhlaviiKKO huipentui perinteikkääseen Festival på Boten -risteilyyn, jonka tavoitteena oli saattaa ruotsalaiset vuosijuhlavieraat turvallisesti kotiin. Lehden sivulle on löytänyt tiensä myös yksi tarina tästä seikkailuista, joka varmasti tullaan muistamaan vielä pitkään. Lisäksi tässä numerossa päästään jo kesätunnelmiin kirja ja menovinkkien myötä.

Omalla kohdallani kevään ja kesän odotus on ollut täynnä yhtä sun toista. Viimeaikaiset tapahtumat ovat saaneet minut pohtimaan muistoja, jotka jäävät mieliimme. Voivatko negatiivisiksi mielletty tapaukset muuttua mielessämme muistoiksi, joista kuitenkin haluamme pitää ihmeenkin tiukasti kiinni? Elämä on täynnä menoja ja meininkiä, hyvässä ja pahassa. Itse olen saanut kokea tämän vuoden puolella mieletöntä elämän iloa. Kuten Jeremy Bentham on esittänyt, kurottaussa tähtiin, unohtuvat kukat jalkojen juureissa. Alkuvuodesta monet tekevät hurjasti suunnitelmia ja lupauksia, joista kaikki eivät aina toteudukkaan. Epäonnistumisen kokemukset saattavat vallata mielen, kun huomaa, että kaikki ei olekaan mennyt niin kuin oli suunniteltu tai niin kuin olisi toivonut. Joku on mahdollisesti luistanut tammikuussa päättämästään dieetistä ja toinen ei välittämättä saanutkaan vastaanottaa unelmiensa kesätyöpaikkaa.

Toisinaan ihmiselle on ominaista kurottaa tähtiin, jolloin unelmia ja suunnitelmia kertyy enemmän kuin mihin omat voimavarat riittävät. Mielenkiinto ja energia keskittyvät tavoitteiden ja suurien unelmienv toteuttamiseen, jolloin unohtuu helposti kaikki se, mitä on jo saavutettu. Pienistä onnistumisen hetkistä nauttiminen unohtuu helposti, vaikka tämän tulisi olla jokapäiväistä. Ongelmanratkaisu on ihmiselle luontaisista, mutta olisi hyvä muistaa Sören Kierkegaardin ajatus siitä, että ”Elämä ei ole ongelma, joka pitääsi ratkaista, vaan todellisuus joka on koettava”.

”Toisinaan ihmiselle on ominaista kurottaa tähtiin, jolloin unelmia ja suunnitelmia kertyy enemmän kuin mihin omat voimavarat riittävät.”

Joskus kohtaamme ongelmia, joita ei voi ratkaista. Väillä on vaikeaa antaa asioiden olla ja hyväksyä ongelmallisen asian tai tilanteen läsnäolo. Uskallan kuitenkin väittää, että negatiiviset kokemukset voivat oikean asenteen puitteissa toimia usein eheyttävinä elementteinä. Ongelmat saattavat auttaa näkemään maailman taas uudessa valossa. Positiivisen asenteen omaksumisella arkipäiväistä haasteista selviydytään ja uskallus hypätä uusiin seikkailuihin kasvaa, elämän into on vahvempaa.

Omasta puolestani haluan tämän lehden saattelemana toivottaa kaikille oikein tapahtumarikasta ja elämyksellistä kesää. Elämä on vastoinkäymisistä huolimatta Erik Salmisen sanoin ”Mielettömän huikeita!”

Miksikä sitä kutsutaan, kun elämä näyttää niin valoisalta vastoinkäymisistä huolimatta ja yhä jaksaa hymyilyttää? Taitaa olla kevättä rinnassa.

Teologian ylioppilas
Saana Valli

Miksi vietämme vuosijuhlaa?

Vuosijuhlavuosi oli osakunnassa jälleen upea kokemus ja suuri yhteinen ponnistus. Ohjelman täyteen viikko sisälsi monenlaisia järjestelyitä, kokouksia ja valmistautumista. Haluan kiittää kaikkia, jotka kantoivat kortensa kekoon juhlien eteen. Juhla jätti jälleen kerran vahvan tunteen siitä, että SatO:lla yhdessä tekemisen ja toisten auttamisen kulttuuri voi hyvin. Mutta miksi me osakunnissa ja muissa opiskelijajärjestöissä oikeastaan juhlimme vuosijuhlia? Ja miksi SatO juhlii vuosijuhlaa juuri silloin kun juhlii?

Länsinaapurin, Ruotsin osakunnissa juhlitaan vuosijuhlaa vain suurina tasavuotisjuhlavuosina. Normaalin vuoden kohokohtia ovat balit, kuten vårbal ja höstbal. Nekin ovat frakki-illallisia, joissa lauletaan ja kuullaan ohjelmaa. Viron opiskelijajärjestöt puolestaan viettävät vuosijuhlia. Tarttolainen ystävyysjärjestöömme Raimla juhlii vuosipäiväänsä lokakuussa.

Monilla helsinkiläisillä osakunnilla vuosijuhlapäivä liittyy merkkihenkilöön, kuten Aleksis Kiveen (ESOn vuosijuhla on aina Aleksis Kiven päivänä 10.10.) tai Josef Julius Weckseliin, jonka syntymäpäivän mukaan määräytyy Åbo Nationin vuosijuhlapäivä maaliskuussa. Monella osakunnalla juhlapäivä liittyy jollain tavalla maakunnan historiaan, kuten Kymenlaakson osakunnalla, jonka juhlapäivä 26.2. määräytyy siitä, että kyseisenä päivänä vuonna 1380 Kyminkartanosta on ensimmäinen maininta aikakirjoissa.

Vuosijuhlapäivän valinta on ollut usein yhteiskunnallinen kannanotto tai esimerkiksi kielipolitiikan manifestaatio. Kun SatO erkani Länsisuomalaisesta osakunnasta vuonna 1904, uusvanhalle osakunnalle oli pohdinnassa monia eri vuosijuhlapäiviä. Voisimme viettää vuosijuhlamme myös 15.4., jolloin perustettiin Porin triviaalikoulu (1641) tai 14.3., jolloin perustettiin suomen kielen professorin virka (1851). Pöydällä oli niin ikään 16.3., jolloin perustettiin Suomalaisen Kirjallisuuden Seura (1831).

Lopulta päädyttiin kuitenkin äänestysten jälkeen maaliskuun 24. päivään. Teema, jota päivällä kunnioitetaan, on suomalainen kansansivistykseen aloittaminen. Aleksanteri II antoi tuona päivänä vuonna 1856 tehtäväksi laatia ehdotuksen, millä tavoin koulujen perustamista kansan sivistämistä varten maalaikunnissa olisi edesautettava. Uno Cygnaeuksen laatiman kansakoululaitoksen johdosääntö hyväksyttiin samalla päivämäärällä vuonna 1868.

Vuosijuhlamme päivä on siis kaikki kansan kerrokset tavoittavan opetuksen ja koulutuksen kunnioittamista. Nykyään kansakoulun sijaan kansan sivistäjä on Suomen kuuluisa peruskoulu, joka on meidänkin kaikki opin tielle johtanut. Vuosijuhlassa pidettävä puhe yliopistolle sopii hyvin teemaan. Ehkä mukana pitäisi olla myös puhe peruskoululle tai puhe oppimiselle?

Ihmiselle arjen ja juhlan ero on tärkeä rituaali. Juhlat jakautuvat vielä keskenään suurempien ja pienempiin: siinä missä nimipäivää juhlistetaan ehkä leivoskahveilla, pysäytää joulu koko yhteiskunnan noin viikon ajaksi. Samoin on osakunnalla. Vuosijuhla on kiistatta suurin juhlamme paitsi osallistujamääärältään, myös arvokkain pukukoodiltaan. Kuten aina juhlissa järjestelyillä ja laittautumisella kunnioitetaan päivänsankaria: sillä osoitetaan arvostusta osakunnalle ja osakuntayhteisölle.

Ensi vuonna vuosijuhlaa vietetään eri tavalla kuin yleensä: yhdessä sisarosakuntiemme Varsinaisuomalaisen Osakunnan ja Åbo Nationin kanssa. Vanha ylioppilastalo on jo varattu juhlaa varten lauantaille 25.3.2017. Juhla on osoitus osakuntiemme aktiivisesta yhteydenpidosta ja viime vuosina syventyneestä ystävyydestä. Myös Suomen 100-vuotisjuhan motto Yhdessä - Tillsammans sopii täydellisesti kaksikieliseen juhlaan. Kultakin osakunnalta otetaan mukaan hauskimmat perinteet, ja poloneesia päästään tanssahalemaan varmasti yli kaksisataapäisellä joukolla.

Vuosijuhlaan liittyy paljon perinteitä, ja monet niistä ovat juuri osakuntaperinteiden vanhinta kerrostumaa. Mutta kuten yhteisten vuosijuhlien suunnittelun osoittaa, voi perinteitä myös keksiä lisää, jalostaa, muokata ja päivittää.

Maakuntalaulukyselyn koonti

Kiitos kaikille kyselyyn vastanneille!

Kyselyyn vastanneiden kommentteja...

...laulujen vaikeudesta:

"Paheksuin, kun kuulin että sukulaislapsille ei ollut opettettu maakuntalaulu (Uudenmaan laulu) koulussa, joten pyrin sitten opettamaan sen heille itse. Eivät tainneet oppia, vaikea laulu."

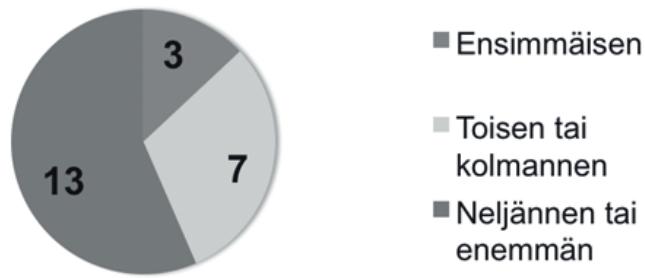
"Ymmärrän kyllä miksi esim. uusimaiset eivät osaa maakuntalauluaan: se on tosi vaikea verrattuna Satakunnan lauluun, joka on sellainen rallatus. Ei ihme, jos sitä ei koulussa lauleta. On se toki hieno laulu muuten."

... mukavista muistoista:

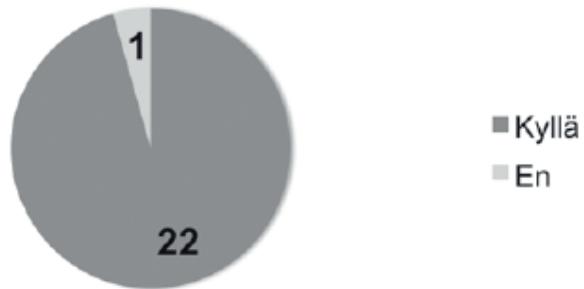
"Aina ollessani partiotaitokisoissa laulatin johtamallani vartiolla vuorotellen Satakunnan laulua ja Porilaisten marsia, että kaikille oli selvää mistä olimme. (Laulettiinhan toki sinne välin aina jo-takin muutakin, mutta rastille tullessa aina jompaa kumpaa.)"

"Hienoin hetki maakuntalaulujen parissa oli koulun maakunta-aamiainen, kun koulun henkilökunta ja oppilaat istuivat kotimaakunnittain pöydissä ja lauloimme vuorotellen kotimaakunnan laulun. Meitä Satakuntalaisia oli aika vähän, mutta kajautimme Satakunnan laulun niin komeasti, että kurssinjohtajamme tuli siitä meille kuittailemaan."

Monennenko vuoden osakuntalainen olet?

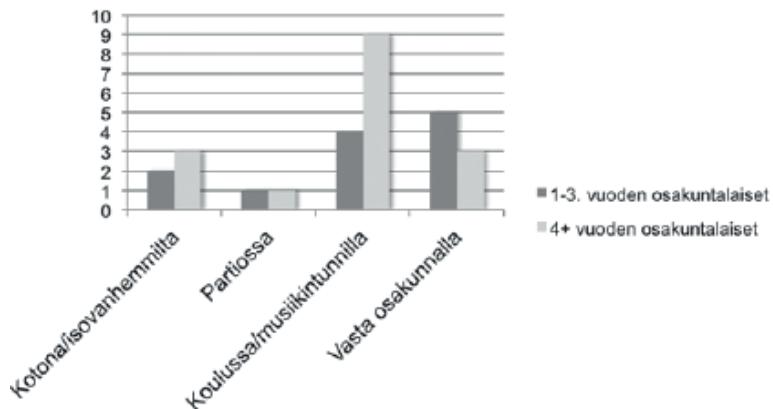

Tiedätkö tällä hetkellä, mikä on Satakunnan maakuntalaulu?

KYSELYN KOONTI

Missä olet oppinut Satakunnan maakuntalaulun tai vaihtoehtoisesti muita maakuntalauluja?

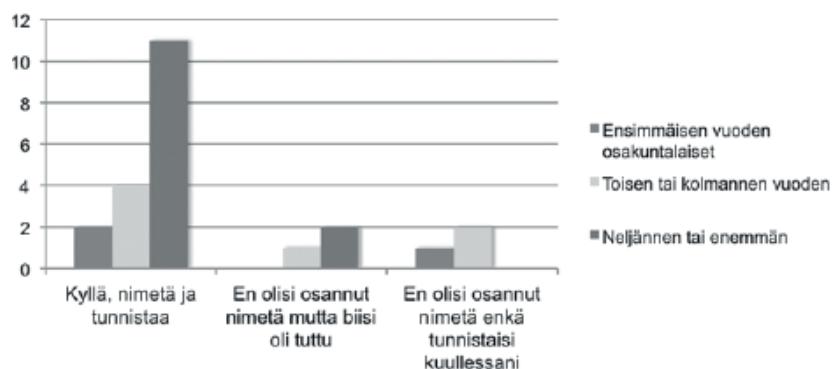
Muita paikkoja: kansansoutu, rapujuhlat, lukion perinne, yhdistystoiminta, MPKK:n maakunta-aamiainen ja kuoro.

"Ensimmäinen satakuntalainen Ehtoo too johon osallistuin jäi mieleen erityisesti juhlan alun takia. Lippujen saapumisen jälkeen komeasti kajautettu Satakunnan laulu yllätti osakuntafuksin täysin, mutta hyvällä tavalla."

"Viime keväänä Hakasalmen huvilassa järjestettiin maakuntalauluteemainen yhteislaulukysely, jonka teimme yhteislähdon poikkiosakuntalaisella porukalla. Meidän lisäksi siellä oli lähinnä mummoja ja pappoja. Lauloinme ylpeästi mukana. Tilaisuudessa kerrottiin myös maakuntalaulujen taustoja, joissa hyvin monessa osakunnat ovat olleet mukana - mikä toki aiheutti meissä hilpeyttä ja ylpeyttä."

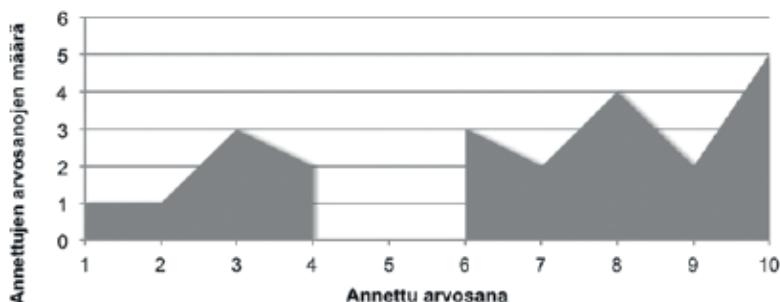
"Lempikohtani on karhunkämmen lyö!"

Olisitko osannut nimetää tai tunnistaa kuullessasi Satakunnan maakuntalaulun ennen kuin tulit mukaan osakuntatoimintaan?

KYSELYN KOONTI

Anna arvosana hypoteettiselle performanssille, jossa laulat Satakunnan laulun. Osaisitko sävelen ja sanat, kaikki säkeistöt?

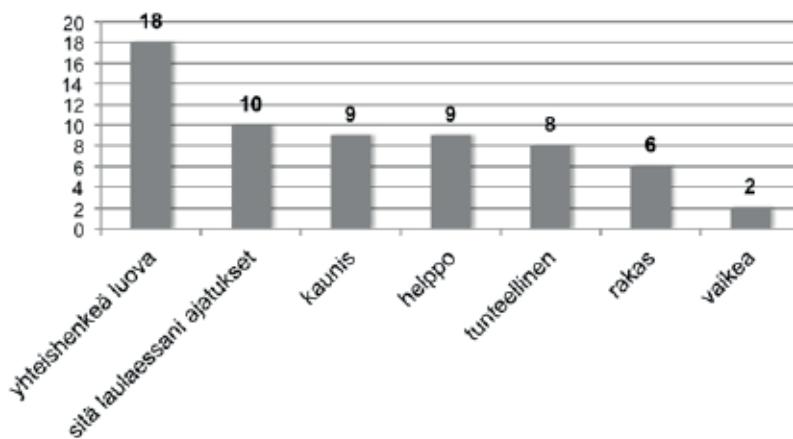
Keskiarvo oli 6,6. Ei huonosti, SatO!

"Tiesin, että Etelä-Pohjanmaan maakuntalaulu on Vaasan marssi, mutta en osannut sitä alkusanoja 'Miss' laaja aukee Pohjanmaa... ' pidemmälle. Sen verran pohjalaanen äitiini lauloi/lausui sitä kotona."

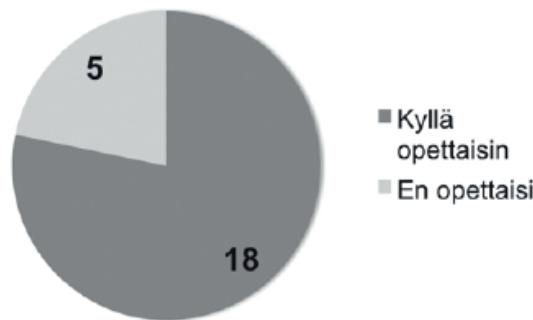
"Kautta koulun on maakuntalauluja laulettu ja varsinkin satakunnan laulu tuli hyvin tutuksi viimeistään yläasteella. Lukiossa jopa harjoittelimme koko koulun voimin satakunnan laulun ja maamme laulun laulua vuosittain ennen itsenäisyyspäivää."

"Eräs tuttavani luuli vuosia, että Satakunnan laulun ekassa säkeistössä lauletaan kylilin peltojen eikä yli peltojen."

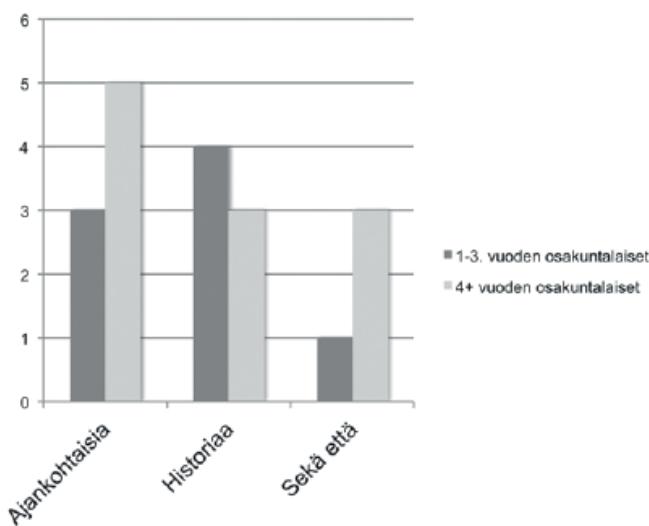
Satakunnan laulu on...

Jos hypoteettinen lapsesi ei oppisi maakuntalaluaan muualla, kokisitko sinä tärkeäksi opettaa sen laulun hänelle?

Maakuntalaulut ovat...

... ja maakuntalaulujen tärkeydestä:

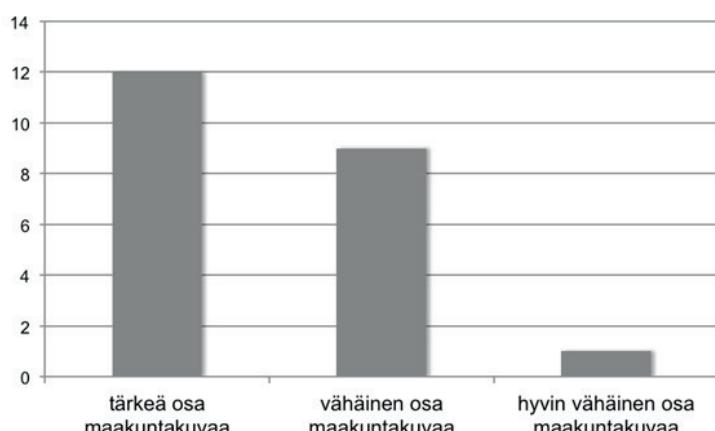
"Maakuntalaulujen tärkeys, samoin kuin satakuntalaisuuus muutenkin, korostui vasta Helsinkiin muuttamisen jälkeen. Ennen sitä ne olivat vain pakollinen paha virallisia juhlallisuksia, sen jälkeen tärkeä pakollinen paha virallisia juhlallisuksia."

"Maakuntalaulujen osaaminen nykypäivänä on vähän kuin kirjoittaisi paperikirjeitä. Joidenkin mielestä aika on ajanut niiden ohi, mutta sitten kuitenkin niissä on mieletöntä fiilistä. Arvostan suuresti, että osakunnissa pidetään tästä perinnettä yllä."

"Satakunnan maakuntalaulu on pohjanmaan ja Kainuun jälkein hienoin maakuntakaulu. On kunnia että maakuntalaulu ei ole samanlaista paskaa, kuin esimerkiksi Uudellamaalla."

"Maakuntalaulut antavat yleensä kattavan ja kauniin kuvan maakunnan perinteistä/historiasta/maantieteellisestä yleisilmeestä."

*Maakuntalaulukysely 2016
Toimittanut: Riikka Pasanen*

Hallituksen puheenjohtaja Tero Alitalo

Liityin osakuntaan vuoden 2008 keväällä. Olin aloittanut jo 2007 teologian opiskelut yliopistolla, mutta asuinpaikan takia Helsingin riemut eivät oikein herättäneet suurta kiinnostusta. Taisin itse asiassa kokeilla kepillä jäätä ja pistää asunnon hakuun Talolta jo syyskuussa, mutta en kuullut mitään vastausta, joten ajattelin juuttuneeni jonon häntä-päähän. Kun sitten keväällä pistin uutta hakemusta sisään, niin sain tietää, että edellinen hakemukseni ”oltiin varmaankin hukattu, mutta nyt olisi kämppä tarjolla”. Tämän ensikosketuksen saattelemana muutin vanhempieni avustuksella Kauniaisista Kamppiin, tarkemmin kutoskongille huoneeseen 609, vanhaan kunnon miekkaan. Kun olimme viemässä viimeisiä tavaroita huoneeseeni, niin vastaan käveli kaksi osakunnan naista iltapuvut päällä. En tietenkään siinä vaiheessa vielä tiennyt, että olin valinnut muuttopäiväksi vuosijuhlapäivän! Sitä myötä kuvani osakunnasta muodostui heti melko mielenkiintoiseksi. Koska tiedekuntaleet tai -toiminta eivät olleet allekirjoittaneelle se oma juttu, uskaltauduin Viisiin ensimmäistä kertaa vasta melkein kuukauden kämpässäni istuskelun jälkeen. Koin vastaanoton olevan niin perisataunalainen, että totesin samana iltana: Taisin löytää paikkani.

Seuraavana vuonna lähdin apuisännäksi – joka muuten olen ollut joka vuosi siitä lähtien – ja sittemmin olen ollut mukana vähän kaikessa, milloin jonkin pienemmän viran hoitajana, toimikunnan jäsenenä, maalaamassa Viisiä tai auttamassa muuton vain tapahtumien järjestelyissä. En ole erityisemmin pitänyt kirjaan siitä, mitä kaikkea olen osakunnalla tehnyt, mutta mieleen on jäänyt ainakin kaksi kierrosta laulunjohtajana, jossa pääsin käyttämään musiikillisia lahjojani ja oudosti sympaattista lavakarismaani hyödyksi viran hoitamisessa. Tähän liittyen myönnän olevani vastuussa aasinsiltojen (liiallisesta) käytöstä laulujen alkuspiskeissä – tapa joka ei ole vieläkään onnistunut täysin hukkumaan. En ole sähköjänis kuten jotkut osakunnan jäsenet (lue: en saa asioita aikaiseksi), joten hallituksen jäsenenä toimiminen pariinkin otteeseen on ollut itselleni mielekäs tapa auttaa osakuntaa. Hallituksessa pääsee näkemään osakunnan toimintaa kokonaisuutena, kun esimerkiksi arvotaan osakuntailta-vuoroja saatujen toimintasuunnitelmien avulla tai pohditaan erilaisten kerluontoisten projektien toteuttamista. Asioita tapahtuu toki myös hallituksesta riippumatta, mutta hyvä hallitus on vähintäänkin tietoinen siitä mitä ympärillä tapahtuu ja osaa reagoida tapahtumiin kaikkia hyödyttävällä tavalla.

Suurin syy hakea hallituksen puheenjohtajaksi, oli uskomus siitä, että puheenjohtaja pääsee tarvittaessa auttamaan osakuntalaisia kaikenlaisessa toiminnassa. Koen, että kykyni kiinnostua vähän kaikesta mahdollisesta helpottaa juuri tällaisissa auttamistilanteissa. Tähän osakuntaikään mennessä taskujen pohjalle on kertynyt myös pari ”jonku olis ihan hyvä joskus tehdä vaiks jotain tällaista” -tyylistä projektia, joita tämän vuoden hallitus on lähtenytkin hyväällä mentaliteetilla toteuttamaan. Vuoden suurimmat haasteet johtuvat oikeastaan omista persoonallisuuspiirteistäni. Vähintäänkin puolel hallituksen puheenjohtajan hommista on asioiden valmistelua, joka ei ole ollut suurimpia vahvuksiani. Haluan myös lähes pakkomielteenomaisesti tietää kaikki mahdolliset näkökulmat käsitteltävästä asioista, mikä voi ilmetä liiallisena ajan ja vaivan käyttämisenä asioiden koluamisen yhteydessä. Toisaalta omien mukavuusalueiden ulkopuolelle meneminen ja uusiin haasteisiin tarttuminen ovat itsensä kehittämisen peruspilareita, joka oli itselleni yksi tärkeä syy hakeutua hallituksen puheenjohtajan virkaan. Koen onnistuneeni virassani, jos osakunnan toiminta kehittyy tämän vuoden aikana yhä paremmaksi. Toisaalta sekä riittääsi henkilökohtaisella tasolla, että ymmärtäisiin, saati muistaisin yksityiskohdaisesti miten osakunnan kaikki asiat toimivat. Toivotavasti tämä tapahtuu ennen ensi tammikuuta. Onnekki osakunnalla myös hallituksen puheenjohtaja saa kysellä tyhmiä.

Kysymykset:

1. Miten päädyit tehtävääsi/virkaasi?
2. Mitä tekisit tehtävässäsi, jos aika ja raha ei olisi es-teenä?
3. Mitä työssäsi on sellaista, jota ei satunnainen sivus-takatoja tulisi arvanneksi?

Hallituksen jäsen / Tiedotussihteeri Milla-Maria Alhanen

1. Tiedotussihteerin toimi alkoi kiinnostaa minua jo pari vuotta sitten. Se on aktiivinen ja hauska virka, ja uskon siitä olevan hyötyä myös tulevaa työuraani varten.

2. Tiedottaisin asioista – etenkin tärkeistä tapahumista – entistä enemmän, lähetäisiin muistutusviestejä! Radiotiedotus olisi myös mahtavaa, mutta sellaista mahdollisuuttahan Satakuntatalolla ei ole. Ainakaan toistaiseksi.

3. Tähän ei toistaiseksi tule mitään mieleen. Olen toiminut virassa ni vasta niin vähän aikaa; ehkä vielä tulevan vuoden aikana päädyn kohtaamaan työssäni joitain arvaamattomiakin tehtäviä. Voin kertoa niistä sitten tarkemmin.

Hallituksen jäsen Miisa Lehtinen

1. Asuntolajohtokunnan puheenjohtajuuden jälkeen olin kiinnostunut näkemään, miten osakunnan päätöksenteko toimii. Usean osakuntavuoden jälkeen ajattelin, että minulla olisi hyvä näköala toiminnan kehittämiseen.
2. Järjestäisin osakuntalaisille maailmanympärysmatkan, jolla tutustuttaisi erilaisiin kulttuureihin. Rekrytoisin parhaan mahdollisen web-suunnittelijan tekemään osakunnalle huikaisevat uudet nettisivut.
3. Keskittymiskyvyn (ja pakaralihasten) testaamista pitkääkin pidemmissä kokouksissa.

Hallituksen jäsen Santtu Artukka

1. Viime vuonna viran puolesta hallituksessa ollessani huomasin sen olevan mielenkiintoista ja halusin uusintakaudelle.
2. Myöntäisin enemmän rahaa erilaisten tapahtumien ja ekskujen järjestämiseen.
3. Eriaiset käytännön projektit, esimerkiksi turvallisuuskyselyn tekemiseen ja turvallisuusohjeistuksen valmisteluun meni paljon enemmän aikaa kuin mitä päälle pään näkyy.

Hallituksen jäsen / Stella Vahteristo

1. Olen hallituksessa toista kautta, ja halusin jatkaa, sillä hallitustyö on kiinnostavaa ja monipuolista, ja se opettaa taitoja, joista minulle on hyötyä muuallakin. Ajattelen myös, että osakunnan pitkäjännitteisen toiminnan kannalta on tärkeää, ettei koko hallitus ole ensikertalainen.
2. Lisäisin osakunnan ja Satalinnan säätiön elinten ja toimintojen yhteistyötä ja joustavuutta asumisolojen parantamiseksi entisestään.
3. Se, kuinka monenlaisia tehtäviä hallituslaiset pääsevät hoitamaan. Tämä ei ole vain kokoustemista ja keskustelua!

Kuvat: Tuukka Lindholm

Urheilutoimikunta

Kuva: Fanny Lepistö 3.3.2016

Toimikunta vasemmalta oikealle: Vihti Mäntylä, Saana Valli, Pia Isolähteenmäki, Otto Porkka, Henri Honkanen ja Erik Salminen. Myös tällä hetkellä vaihdossa oleva Iiris Lehti kuuluu toimikuntaan. Toimikunnasta urheiluohjaajan virassa toimii Erik Salminen.

1) Paras SatO-urheilumuisto?

Pia muisteli lämmöllä tämän vuoden Karhuhihtoa, sillä lunta oli ja meno oli hyvä! Erikin mielestä ei ollut mitään parempaa kuin juosta Jukolan Viesti 2015 kipeänä ja väärällä nimellä (oikeasti huikea setti!).

2) Mitä urheilulajia Aito Karhun tulisi mielestäsi harrastaa?

Eukonkantoa eukkona tai kuvioskelluntaa kaljassa.

3) Jos aika ja raha ei olisi esteenä, mitä järjestäisit Satolle?

Toimikunnalle tuli mieleen laskuvarjohyppykurssi. Erik haluaisti viedä satakuntalaisen osakunnan tiettävästi ensimmäisenä osakuntana maailman katolle, eli Mount Everestin huipulle.

OSAKUNNAN MÖKKI ELI SIPIN MÖKKI

Haronmäen isäntä vuonna 2016: Jenna Järvenpää

Kotipaikka: Kokemäki

Mökille matkaa kotoa: < 25 km

Sipin mökin lumo valtaa osakuntalaiset ja heidän rakkaansa vuoden ympäri hienoilla ja tunnelmallisilla tapahtumillaan. Osakunnalle vuonna 1963 Yrjö Sipin testamentin kautta siirtynyt Kauvatsalla sijaitseva Haronmäen tila käsittää viihtyisän mökkirakennuksen lisäksi perinteisen saunatuvan, jonka edessä on tavaksi muodostunut vettää Alastonta uuttavuotta. Nimensä mukaisesti mökillä vietetään aikaa niin vähissä vaatteissa kuin runsaissa juomis- ja ruuissa, kuitenkin akateemiset siveystavat muistaen.

Sipin mökin tarkoituksesta on tarjota osakuntalaisten sekä heidän läheisille paikan levätä ja virkistyä uutteran aherruksen jälkeen. Mökille ovatkin tervetulleita osakuntalaisten lisäksi erilaiset paikan ainutlaatuisuutta sekä henkeä arvostavat ryhmät, lieneekö turhaa mainita mm. Satolaisten vanhempainilta 2000-luvun alussa tai SYK:n luontokerho Amici Naturaen visiitit. Osakuntien yhteisistä mökkeilyistä Kauvatsalla on myös huhuja vieraskirjoissa.

Paikalle on mahdollista saapua Satakunnasta tai pääkaupunkiseudun vilskeestä mitä erinäisin tavoin. Junan ja Onnibussin lisäksi suosiota ovat keränneet pyöräretkiitti Mikko Mäkipään kanssa tai kimppakytti ties kenen micralla. Sipin mökki on myös todistettavasti hetkellisesti siirtynyt Satakuntatalon Viisiin 12.3.2016, jolloin Haronmäen nykyinen isäntä sekä emeritus-isäntä Salla Seppälä järjestivät osakuntalaisille mökkisitsit loimulohella sekä ufoilla. Jatkot vietettiin perinteisesti sekasaunan hämärisä.

Jos sinua kiinnostaa rauhallinen ja tunnelmallinen ympäristö luonnon välittömässä läheisyydessä takkatulen loimutessa lohta pääruoaksi klo 5 aikaan aamulla, niin tule paikalle nauttimaan satolaisesta vieraanvaraisuudesta sekä jatkamaan Sipin mökkiperinteitä.

Helsingissä 18.4.2016

Jenna Järvenpää

Usi Haronmäen isäntä Virkailijainvaihtokarona 29.1.2016. Kuva: Milla-Maria Alhainen.

Ville-Matti Honkanen sijoittamassa loimulohia takkaan 12.3.2016. Kuva: Heikki Hytti.

S A T A K U N T A L A I S E N
O S A K U N N A N
V I E S T I
S A T A K U N T A L A I S I L L E

Suomalaisilla on pitkä maastamuuton perinne: Suomesta ja Satakunnastakin on lähdetty sankoin joukoine etsimään parempaa elämää niin Yhdysvaltoihin, Ruotsiin kuin moneen muuhunkin maahan. Suomessa sen sijaan maahanmuuton historia on vielä melko lyhyt. Oikeastaan nyt syksyn 2015 ennätysellisen turvapaikanhakijoiden määrän myötä moni suomalainen on ensimmäistä kertaa kohdannut tilanteen, että kotiraitilla vastaan tulee eri näköisiä ihmisiä kuin yleensä. Nyt puolestaan Suomeen on tultu etsimään parempaa elämää ja tulevaisuutta, eikä tämä ei ole mitään ihme: Suomi on hieno maa elää ja olla.

Satakunnasta on viime kuukausina kuulunut poikkeuksellisia uutisia. Me osakuntalaiset olemme seuranneet yleisen ilmapiirin kiristymistä huolestuneina. Tuntemattoman pelkoon perustuvat tunteet ovat muuttuneet kotimaakunnassamme pelottaviksi ja tuomittaviksi teoiksi, joissa on aiheuttettu lisää ahdistusta ihmisille sekä tuotettu vahinkoa julkiselle omaisuudelle.

Me satakuntalaiset ylioppilaat haluamme jatkossakin olla ylpeitä kotimaakunnastamme. Haluamme, että Satakunnasta tulee ihmisille mieleen omaleimaisen särmikkäällä väestöllä ja kauniilla luonnolla siunattu tulevaisuuteensa luottava maakunta eikä vastaanottokeskusten tuhopolttoirietyksiin ajautuva kriisialue. Uskomme, että kaikki asiat voidaan sopia yhdessä rauhallisesti keskustelemalla. Täältä parempaa elämää etsivät ovat niin Suomelle kuin Satakunnallekin mahdollisuus. Toivomme, että satakuntalaisilla riittää tahtoa auttaa häädänalaisia ja toivottaa tulijat tervetulleeksi uuteen kotimaakuntaansa.

Satakuntatalossa Helsingissä 17.2.2016

Hanna Hannus

Kuraattori

Tero Alitalo

Hallituksen puheenjohtaja

SATAKUNTAAN SUKSIEN!

Osakunnan perinteinen hiihtoretki, Karhuhihti, järjestettiin tänä vuonna jo kuudetta kertaa. Reitti kulki viime vuoden ystävyyskunnasta Jämijärveltä Karvian kautta aina uuteen ystävyyskuntaan Honkajoelle asti. Yhteensä hikisiä hiihtokilometrejä kertyi viikonlopuun aikana lähes 70. Hiihtosää oli mitä mainioin: auringonpaistetta ja pientä pakkasta. Lumipeite, paikotellen jopa paksu sellainen, oli hiihtäjien ja erityisesti suksenpohjien ilona koko matkan. Varhain lauantainaamuna aloittivat hiihtoseikkailunsa 12 urheaa satolaista sekä kolme Hämäläis-Osakunnan edustajaa, joita hiihtokärpänen oli päässyt puraisemaan viikkoa aiemmin järjestetyssä hämäläisten omassa Ilves-hiihdossa. Takana oli vaihtelevasti nukuttu yö, sillä Jämijärven kunnan edustajien kanssa vietetyn illallisen jälkeen tarjolla oli pientä iltaohjelmaa, kun maan kuulut Yö-yhdyestä tutut Juki ja Daffy esiintyivät läheisellä Jämiareenalla ja karhuhihtäjille oli tapahtumaan järjestetty vapaa pääsy. Maakuntien viikonloppuriennot ovat tunnetusti villejä.

Lauantain määränpäähän, Karviaan, saapui lopulta väsynyt ja kaikkensa Jämin harjuille antanut joukko. Hiihtäjät selvisivät päivästä omin avuin viimeisen etapin autosiirtymää lukuun ottamatta, mutta jo vuosia Karhuhihdossa uskollisesti palvellut huoltoauto Koppi, joutui itseään suurempien haasteiden eteen. Ollessaan matkalla toiseen huoltoon tuli Koppi tien päähän, jatkoi siitä vielä urheasti suon yli, mutta jumittui lopulta peltoon, josta läheinen maajussi kävi sitten ystäväillisesti auttamassa Kopin takaisin paremmille urille ja matka pääsi taas jatkumaan. Hiihtäjät jaksoivat hyvin muutamasta välillä jääneestä huollostaa huolimatta, kun aikataulujen venymisen vuoksi Niinisalon sotku ehti avata ovansa ja hiihtäjä odottivat herkulliset munkkikahvit. Munkkien voimalla, kauista auringonlaskua ihaillessa loppumatka Karviaan, Hämeenkankaan reunaa pitkin lykittiinkin lennokkaasti.

Karviassa ilta kului rauhallisissa merkeissä: kunnan tarjoama maukas päivällinen, Karhuviestin luovutus kunnan edustajistolle, kuulumisten vaihtoa, lämmin sauna, muutama pyörähdys koskemattomassa hangessa, eväiden valmistus seuraavaa päivää varten ja käpertyminen makuupussin uumeniin.

Sunnuntaiaamuna aamupuuron jälkeen napsautettiin monot kiinni suksiin, tartuttiin tiukasti sauvoihin ja lähdettiin päättäväisesti suksimaan kohti itää, Honkajoen Jylliä. Vaikka lauantai painoi jaloissa, tieto siitä, että nyt edessä olisi lopullinen määränpää, kevensi ihmeellisesti sekä mieltä että painavia lihaksia.

Kilpaa auringon kanssa hymyillen karhuhiitäjät suksivat läpi Pohjois-Satakunnan männikkömettsien ja kauniiden soiden. Huolto toimi sunnuntaina ongelmitta. Koppi pysyteli leveämmillä teillä ja palveli maaliin asti. Huollossa tarjolla oli aina lämmintä mehua, kylmää kaljaa, itse tehtyjä voileipiä, hedelmiä, makeisia ja suklaata, mitä ikinä mieli voi tehdä.

Maalissa hiihtäjiä odotti lämmi sauna, sekä oikein herkullinen ja runsas honkajokinen noutopöytä sahtia unohtamatta. Ruokailun jälkeen luvassa oli koko viikonlopuun huipennus, kun Karhuviesti pääsiin luovuttamaan Honkajoelle. Ennen kotimatkalle lähtöä jaettiin hiihtäjille matkalukemiseksi Honkajoen kunnan historiikki "Pohjosen porstua, Hämeen hännillä" sekä paperikassillinen paikallisen leipomon tuoreita leipiä.

Kaiken kaikkiaan viikonloppu sujui hienosti, kiitos siitä mahtavalle huoltotuimille, vieraanvaraaisille kunnille, sekä ennen kaikkea reippaille hiihtäjille! Suuremmilta väline- ja raajarikolta vältyttiin, eikä dopingkäryjäkään käynyt. (S)portviini on edelleen Karhuhihdossa sallittujen aineiden listalla ja hämäläiset hieman kummastelivat sen käytön vähäisyyttä. Ensi vuonna matkaan lähdetään Honkajoelta, toivottavasti vähintäänkin yhtä suurella joukolla ja yhtä hienoissa olosuhteissa!

Teksti: Pia Isolähteenmäki

Kuva: Heikki Hytti

Osakunnan kraatti vastaa

1) Mitkä ovat mielestäenne merkittävimmät pyhäpäivät ja miten Kraatti on nämä huomioinut Satolla?

Joulu ja pääsiäinen. Perintein vuoksi, mutta myös hengellisestä näkökulmasta. Näistä pääsiäinen on kristitylle ehkä vielä tärkeämpi juhla. Silloin Jeesus voitti kuoleman ja kantoi meidän vikamme, jotta me saataisiin elää ja iloita vapaina! Osakunnalla joulun hiljennytään teehartauksissa ennen joulua. Pääsiäinen näkyy osakunnalla selvemmin. Esimerkiksi kevään okissa maalasimme pääsiäismunia ja ennen pääsiäistä järjestetään vuosittain paasto, jolloin satolaiset voivat paastota niin hengellisin kuin maallisin perustein. Pääsiäisen alla teehartauksissa ja punkkupiireissä keskustellaan paaston tarkoituksesta ja sen etenemisestä. Paoston jälkeen syödään yhdessä paoston pääösateria, joka tänä vuonna oli

3) Minne Kraatti matkustaisi ajasta ja paikasta riippumatta? Perustele.

Emmausen tielle pääsiäisen aikoihin n. 2000 vuotta sitten, jolloin Jeesus oli jo tuomittu, ristiinnaulittu, ja ylösnoussut. Juuri sillä tiellä, joka vei Emmaus-nimiseen kylään hän ilmestyi opetuslapsilleen ja todisti näin vielä uudestaan todella voittaneensa kuoleman ja olevansa Jumalan poika. Eli sinne mentäisiin Jeesusta katsomaan!

2) Miten saton toiminnassa tulisi huomioida erilaiset uskonnot?

Vaikka ainakin tämän vuoden kraatti on "hihuli-kappalaisten" vuoksi varsin kristillinen, halutaan me toivottaa kaikkien uskontokuntien edustajat tervetulleeksi. Vaikka teehartaus on selvästi kraadin tapahtumista kristillisin, on sinne yhtäläilla tervetullut agnostikko, ateisti tai minkä tahansa muun uskonnnon edustaja. Heitä toivoisimmekin sinne enemmän, sillä teehartaus on nimistään huolimatta aina osallistujensa näköinen. Joskus vaan jutellaan niitä näitä teen ääressä, mutta useasti luetaan myös Raamattua ja rukoillaan. Satolla ei nykyisen kraadin aikana ole tullut vastaan ainakaan näkyvästi muita kuin kristinuskon edustajia, joten erityiselle toiminnalle ei ole ollut kysyntää. Muuhin uskontoihin ollaan vuosien varrella tutustuttu erilaisilla excuilla. Viime vuonna käyttiin naapurissa juutalaisten louna 20 hengen voimin. Toissa vuonna taas matkustettiin Suomen ainoaan munkkiluostariin ja jäätiiin oikein yöksi!

Kuvassa kraadin pääsiäisbrunssi 30.3.2016.

SEIKKAILU FESTIVAL PÅ BOTENILLA

På Amazing Race

Ahdistus täyttää metrovaunun. Hikikarpalo valuu ohimoani pitkin alas. Aika tuntuu matelevan, mutta minuutit vilistävät eteenpäin puhelimen näytöllä. Miten kukaan voi olla niin tööhö, että myöhästyttäytyy laivasta?

Se tuntui hyvältä idealta. Festival På Boten, luonnollinen jatko vuosijuhlaviiikkolle. Päivä Tukholmassa –risteily. Mahdollisuus lähteä Pohjoismaiden suurimpaan kauppakeskukseen, joka sijaitsee vain muutaman minuutin juomatkan päässä Tukholman ydinkeskustasta. Uusi ja moderni, ja rakennettu ajatellen ihmisten viihtyvyyttä. Miten tällaisesta voisi kieltyytiä? Aikaa olisi runsaasti – laiva lähtee takaisin kohti Suomea vasta illemmalla. Laukusta voi onneksi jättää kaiken ylimääräisen tavaran hyttiin, palaammehan kuitenkin samalla laivalla.

Saavumme valtavan, timantin tavoin hohtavan ostoskeskuksen eteen. Onnellisuuden tunne valtaa minut. Millaisen virheen olisinkaan tehnyt, jos olisin päättänyt olla tulematta! Astumme sisälle ja pystyn kuvittelemaan, miltä Titanicin matkustajista on tuntunut heidän astuessaan ensimmäistä kertaa laivan. Miten ihminen voi rakentaa jotain näin kaunista? Joka puolelta kuuluu heleää linnunlaulua ja nenäni leijaailee viekoitteleva kahvin tuoksu. Kiertelemme hetken ja löydämme hyvän kahvilan, josta päättämme ottaa jotain pienitä syötävää. Mitään täytävää ei kannata syödä nyt, sillä illalla meitä odottavat laivan notkuvat buffetpöydät. Katson kelloa. Aikaa on vielä jäljellä, mutta voisimme alkaa lähtää pikkuhiljaan, jotta varmasti ehdimme.

Ulko-ovien lähellä näemme jotain, mitä emme vain voi ohittaa. Näyttelytilassa kimaltelee keinovalojen loisteessa kirkkaan punainen, sulavalinjainen ja kaikin puolin täydellinen, sähköautojen lyömätön kuningas, Tesla Model S. Siitä on saatava kuva. Kuinka kateelliseksi muut tulevatkaan nähdessään kuvat, joissa poseeraamme auton vierellä. Lähdemme kohti lähijunaa (pendeltåg!), jolla pääsemme takaisin Tukholman sydämeen. Emme malta odottaa kuvien kanssa takaisin laivan pääsyä, vaan päättämme lähettää muulle ryhmälle parhaimmat kuvat autosta. "Tullaan ihan just, ostetaan tästä ensin auto"

Maisemat muuttuvat sumeaksi junan pyyhältäässä Tukholman syrjäisempien alueiden läpi. Omakotitaloalue, pelto, graffitiin koristellut harmaat betoniseinät. Juna hidastaa vauhtiaan. Tässä ei pitäisi vielä olla pysäkkiiä. Juna pysähtyy kokonaan, sydämeni hypäät kurkkuun. Jäävuori. Ikuisuudelta tuntuvan ajan jälkeen alkaa metallisena särisevä, mumisevalla äänellä puhuttu kuulutus ruotsiksi, ei englanninkielistä käänöstä. Tästökö nyt on päätelvä, mitä on tapahtunut? Kysymme vieressä seisovalta herrasmieheltä, mitä kuulutuksessa sanottiin. "I don't know, I wasn't listening. But this is normal." Ei kai me voida olla ainoot tässä junassa, joilla on kiire? Minuutit kuluvat, mitään ei tapahdu. Pelko alkaa hiipiä keskuuteemme – jos junta ei pian jatka matkaansa, myöhästymme laivasta. On soittettava matkaseurueellemme, jos laiva pitäisi portit auki hieman kauemmin. Puhelu sujuu hyvin, saamme "kyllä te ehdiste" –kommentteja. Kunnes puhelimen toisessa päässä tajutaan, että emme ole metrossa, vaan junassa. Hiljaisuus. "Menen puhumaan infoon, mutta en lupaa mitään." Hitto.

Junan nytkähtää liikkeelle. Vielä on mahdollisuus ehtiä laivan. Pääsemme seuraavalle pysäkille ilman ongelmia. Siitä seuraava on meidän pysäkkimme. Hiomme taistelusuunnitelmaamme laivan ehtimisen suhteen. Häitäntyä ei saa, sillä tarkkaavaisuuden menettämiseen ei ole aikaa. Ja junta pysähtyy taas pysäkkien välille. Ei voi olla totta. "Voi v*ttu Ruotsin VR!"

Vihdininkin, Tukholman päärautatieasema. Aukeavatko junan ovat aina näin hitaasti? Suunnan tarkistus ja juoksuksi. Miksi ihmiset matelevat? Miksi ihmisiä on näin paljon? Miksi kukaan ei tajua tehdä tietä kiireisenä juokseville? Mistään ei tunnu pääsevän läpi. Olen vähällä huutaa "TEHKÄÄ TIETÄ!", kunnes portaisiin saapuessa ruuhka hellittää. Oikea metrolaituri löytyy helposti. 3 minuuttia metron saapumiseen. Kun oikea metro saapuu laiturille, ihmisiä virtaa ovista ulos niin valtavina massoina, että metroon sisälle pääsemiseen tuntuu kestäävän ikuisuus. Ja toinen siihen, että muutkin matkustajat pääsevät sisälle. Miksi kukaan ei tunnu tajuavan, että meillä on kiire?

Gärdet. Syöksymme ulos metrosta, juoksemme rullaportaisiin. Ulos päästessämme herää epäilyksen kipinä. Tämä ei näytä oikealta. No, ehkä muistini vain pettää. Jatkamme juoksua. Pääsemme tien pähän, katsumme oikealle. Siellä pitäisi näkyä puistoa, merta ja laivojen kattoja. Sen sijaan näemme vain peltoa. Olemme tulleet ulos metron väärästä päästä. Kello raksuttaa eteenpäin, ehtimisen mahdollisuudet valuvat sekunti sekunnilta hukkaan. Mihin suuntaan nyt pitäisi mennä? Emme voi olla kaukana, joten metrotunneliin palaaminen on virhe. Kysymme vastaantulijalta neuvoa. "Ai teillä on kiire? Kannattaa mennä tuonne bussipysäälle ja odottaa bussia!" Bussia?! Miten pitkä metrotunneli oikein on, jos päästä pähän –matka käy nopeimmin bussilla? No, ei ole muuta vaihtoehtoa kuin noudattaa neuvoa ja juosta pysäälle. Pysäälle päästyämme maisemat alkavat onneksi näyttää tutuilta – löysimme metron tutumman sisäänkäynnin! Jalankohdat särkevät, juoksemisesta ei tule mitään. Enää en edes uskalla katsoa kelloa. Joukkomme nopein jatkaa juoksua, hän liittää kuin siivillä! Me seuraamme perässä hieman rauhallisemmalla tahdilla. Pääsemme terminaaliin, jossa kärkimiehemme tulee jo meitä vastaan. "Me lähetään kaverit Turkuun!"

Pääsemme terminaaliin, jossa uudet laivaliput on jo ostettu ja Helsingin tukijoukot tutkivat Turku-Helsinki – välin joukkoliikenneyhteyksiä. Kaksi tuntia laivan lähtöön. Vaatteemme ovat hiestä märkiä juoksemisen takia, eikä vaihtovaatteita ole, hygieniarvikkeista puhumattakaan. Ja buffetillaisesta on turha edes unelmoida. Päättämme tutustua lähialueisiin ja lähteä yhden metropsäkinpäässä olevaan kauppakeskukseen hankkimaan ruokaa ja jotain puhdasta päälelpantavaa. Kauppakeskus löytyi helposti ja pääsimme tekemään löytöjä apteekkiin – kaikki tarpeellinen alle 100 kruunulla!

Palaamme erittäin hyvissä ajoin takaisin terminaaliin. Kuka nyt haluaisi myöhästyä laivasta? Loppu hyvin, kaikki hyvin. Ja me tullaan ihan just!

Teksti: Elina Honko

JUHLATOIMIKUNTA

Juhlatoimikunnan kokoonpano: Juhlamestari Maiju Lehti (2015-2016), (Skumppa)-Johannes Vihervirta, Salla Tuononen, Veera Sinervo , Tiera Hirvonen. Juhlatoimikuntaan kuuluu myös automaattisesti osakunnan emäntä ja isäntä.

1) Miten luodaan onnistuneet juhlat?

Hyväät tyyppit ja hyvä skumppa tekevät juhlan kuin juhlan! Myös lausahdus "hyvin suunniteltu on jo puoliksi tehty" on fakta, jonka juhlatoimikuntakin allekirjoittaa. Pitää kuitenkin myös muistaa sekä hyväksyä se tosiasia, että kuten juhlaboolin ja juhlaruoan valmistaminenkin on juhlien onnistuminen usein kiinni vain hyvästä tsägästä.

2) Kesä tulee pian. Miten selviytyä sukujuhlistaan?

Selviytymiskeinoja kesän sukujuhlia ajatellen ei ole kuin kukkia kedolla, mutta niitä on kuitenkin olemassa. Tässä listattuna juhlatoimikuntalaisten muutama suosikki-kikka:

1. Pokka.

Pokerinaamasta ei turhaan ole tehty lauluja- etenkin sukujuhissa sillä pääsee pitkälle. Pokerinaaman käytön tylli on vapaa.

2. Tilanteen hyväksyminen ja mahdollisuuden antaminen

Onko se muka niin paha kuin miltä saattaisi aluksi kuulostaa? Siinä pähkinä purtavaksi ensi sukujuhliin motiiviristiriidan syntyessä.

3. Tuplabuukkaus

Joko näennäinen tai todellinen. Tämä käyttöön toki vain äärimmäisessä häädässä.

4. Jeesusteippi

Tällä kikalla pysyy hymy korvissa läpi illan.

5. Auto.

Auto pelastaa aina. Vaikka auto saattaakin lähtökohtaisesti kuulostaa enemmistön korviin enemmän uhkalta kuin mahdollisuudelta, on kuskikortin omaavalla kuitenkin aina mahdollisuus painaa kaasu pohjaan ja vilauttaa perävaloja heti jälkiruokakun jälkeen jos paha olo alkaa hiipiä sisimpään muussakin mielessä kuin kermakakkuvoreissa. Toisaalta jos juhlat äityvät villiksi, voi auton aina hylätä yöksi juhlapaikalle. Tässä tilanteessa etsi käsiisi se serkku, joka yleensä tarjoutuu maksamaan kimppataksit keskustan suuntaan meneville.

3) Toimikuntanne saisi vastuullensa satolaisten ja presidentin tapaamisen. Minkälaiset juhlat järjestäisitte ja missä?

Tilaisuus olisi tottakai lämmintenkin ja rennon letkeä, ihmiseltä ihmiseille-henkinen kohtaaminen. Edustamista ja pönöttämistä presidenttipariskunta saa tutta arjessaan muutenkin kystä kyllin. Saulikin on after all vain kuolevainen ihminen, joka on vielä kaiken lisäksi joutunut naimisiin porilaisen kanssa. Tämän asian kohtaaminen on varmasti Saulille itselleenkin väillä melko rankkaa, joten juhlissa presidenttipariskunnalla pitäisi olla mahdollisuus saada heittäytyä ja heittää aivonsa hetkeksi velvollisuksistaan narikkaan. Illan aktiviteetteina voisi satolaishenkeen olla Aito-karhun etsintää, kutoskongilaisen kiljun juontia sekä loppuillasta rullaluitelua Kulta-huoneessa Saulin johdolla. Jatkot voisivat startata avoimien jamien merkeissä osakunnan bändikämpällä.

Kuva: Tuukka Lindholm

Luopuminen

- Jenna Järvenpää -

*Sinä sikisit minusta kuin enkeli,
kohti kirkasta,
rapsakkaa ilmaa.*

*Sinä koettelit rajojani,
kosketit sisintäni,
mutta olit liian voimakas minulle,
heikko maailmalle.*

*Lepää sugassa sumuverhon,
rakas lapsi tulikehdon.*

Kuva: Saana Valli

TERVETULOA KIRJASTOON

Osakunnan kirjasto tarpuu moneen: siellä voit opiskella, lukea lehtiä, lainata kirjoja tai vaikka kokoustaa toimikuntasi kanssa!

Kirjastonhoitaja tilaa vuosittain osakunnalle äänestyksellä valittuja sanoma- ja aikakauslehtiä. Tänä vuonna lehtiä on tilattu neljä, Helsingin-Sanomat, Suomen kuvalehti, Tieteen kuvalehti ja National Geographic. Lehdet löydät kirjaston vitriinikaapin hyllyltä nimikoiduista mapeista. Lehtiä saa lukea osakuntahuoneisissa.

Kirjastotoimikunta pitää kirjastopäivystyksiä torstaisin kello 20-21, jolloin osakuntalaiset voivat tulla tutustumaan kirjaston valikoimaan ja lainaamaan kirjoja. Laina-aikaa on vanhemmilla teoksilla neljä viikkoa ja uutuuksilla kaksi viikkoa. Ajasta voidaan myös tarpeen tullen neuvotella.

Kirjaston valikoima on verrattain laaja, valinnanvaraa on nelipolvisesta Kalevalasta aina viime vuonna Finlandia-palkittuun Oneironiin. Kaunokirjallisuusvalikoimasta löytyy dekkareita, rakkausromaneja, yhteiskunnallisia teoksia, historiallisia romaananeja ja runoteoksia. Kaunokirjallisuuden lisäksi kirjastossa on keitto- ja tietokirjoja ja kaikkea siltä väiltä! Jutun loppupuolella esittemme muutamia uusimpia kirjahankintoja.

Kevään aikana kirjastoon ilmestyy uudenlainen ilmoitustaulu, jossa kirjastotoimikunta vinkkaa kuukauden kirjallisuusaiheiset menovinkit, sekä suosittelee uutta luettavaa. Lisäksi kirjastotoimikunta mainostaa osakuntalaisille kesälukemista Instagramissa toukokuun ajan.

Suosittemme lämpimästi osakuntamme kirjaston kirjavaloimaaan tutustumista! Mikäli et löydä etsimääsi kirjaa HelMetistä tai yliopiston kirjastoista, kannattaa tarkistaa myös SatOn kirjasto, jossa varausjonot ovat ainakin toistaseksi huomattavasti muita Helsingin kirjastoja lyhyemmät!

KESÄLUKEMISTA

Anja Snellman
Antautuminen (2015)

Antautuminen kieli on ilmavaa ja kevyttä, jokseenkin proosa-runoa muistuttavaa. Teos ei kuitenkaan aiheeltaan ole kevyt eikä ilmava. *Antautuminen* sopii kirjan nimeksi oivallisesti, sillä Snellman purkaa viimeinkin muurit lukijoiden ja itsensä väliltä ja kirjoittaa siitä, miltä tuntuu kun elämänmittaisille kokemuksiille, kuten arkuudelle, aisti-herkkyydelle ja ulkopuolisuudelle löytyy viimein vastaus.

Teos etenee melko kronologisesti lapsuuden kokemuksista ja sekavasta perhe-elämästä nuoruuteen, ystävyyksiin ja rakkauksiin, avioliittoon ja äitiyteen ja lopulta vapautumiseen. Kaikelle vaikeudelle ja ahdistukselle löytyy yksinkertainen selitys, erityisherkkyys. Snellman käsitlee omaelämän-kerrallisella otteella kokemuksiaan ympäröivästä maailmasta. Voimakas kokeminen, ihmisten väältely, keittiön pöydän alle piiloutuminen ja neuroottinen listojen teko ovat olleet osa päähenkilön elämää ensimmäisistä elinvuosista lähtien.

Snellmanin teosta on kritisoitu sen lokeroivasta ja luettelomaisesta tyyllistä. Itse kuitenkin haluaisin nähdä tyylin osana kirjan teemaa. Snellmanin elämä erityisherkkänä ihmisenä on ollut nimenomaan ihmisten lokerointia ja luetteloiden kirjoittelua, miksei myös teos voisi tyyliltäänkin kuvata sitä.

Laura Lindstedt
Oneiron (2015)

Finlandia-palkittu *Oneiron* ei ole ihan tavallinen romaani. Kerrontansa puolesta se taipuu välillä jopa runoudaksi tai sadun kaltaiseksi. Romaani sisältää myös yllättviä kohtia, joihon Lindstedt on keksinyt tietokirjamaisia selostuksia, lehtiartikkeleita ja yhden luennonkin. Vaihtelevien tekstitilajiensa lisäksi teos yllättää myös teemallaan. Romaani kertoo seitsemästä erilaisesta naisesta, jotka kukin ovat eri maista kotoisin. Nämä naiset joutuvat eräänlaiseen kuolemanjälkeiseen välitilaan, jossa ei ole mitään ja josta ei voi paeta – paitsi sanoin ja kertomuksin.

Lue loput itse!

Vege! Tuoreita makuja kotikeittiöstä (2015)

Alex Nieminen ja Riikka Sukula ovat kirjoittaneet kasvisruokakirjan, joka ei sisällä tofuja, seitania tai soijaproteiini- valmisteita. *Vege!* (2015) kirjassa on kyse yksinkertaisesta ruoasta, joka valmistetaan tuoreista vihanneksista ja kesällä toki torin tuotteista. Kirja tarjoaa reseptejä salaatteihin, pestoihin, mielikuvitusseliin pääruokiin ja herkullisiin keittoihin.

Kirja heijastaa Sukalan kotimaata, Italiaa, mutta pastan, risoton ja pizzan lisäksi, mukaan on otettu myös intia- laisen keittiön tunnetuimpia suosikkeja. Valmistus ei vaadi kalliita raaka-aineita ja mausteet jokseenkin toistuvat useammassakin reseptisä, jolloin niille löytyy varmasti käyttöä.

Grafiikaltaan kaunis teos on resepteiltään selkeä ja tuntuu siltä, että resepteihin on vaivatonta tarttua arjen kiireessäkin. Kokeile aluksi vaikka munakoiso-mozzarellapaistosta eli *parmigiana alla melanzaneaa*.

Kesäterveisn, Veera Sinervo & Minttu Levander

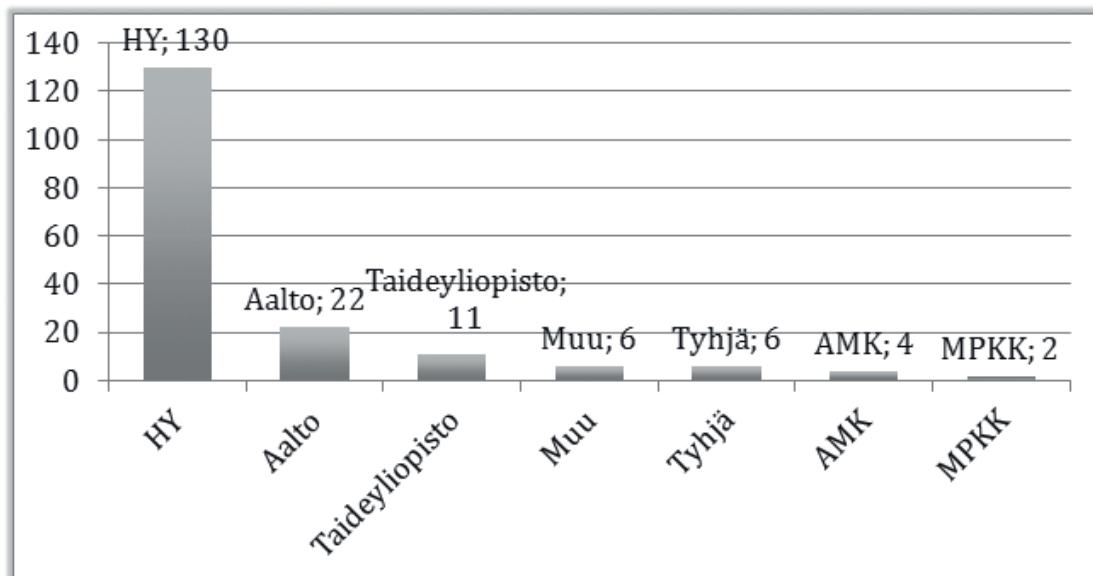
kutostongin toogasitsit

Kuvat: Tuukka Lindholm

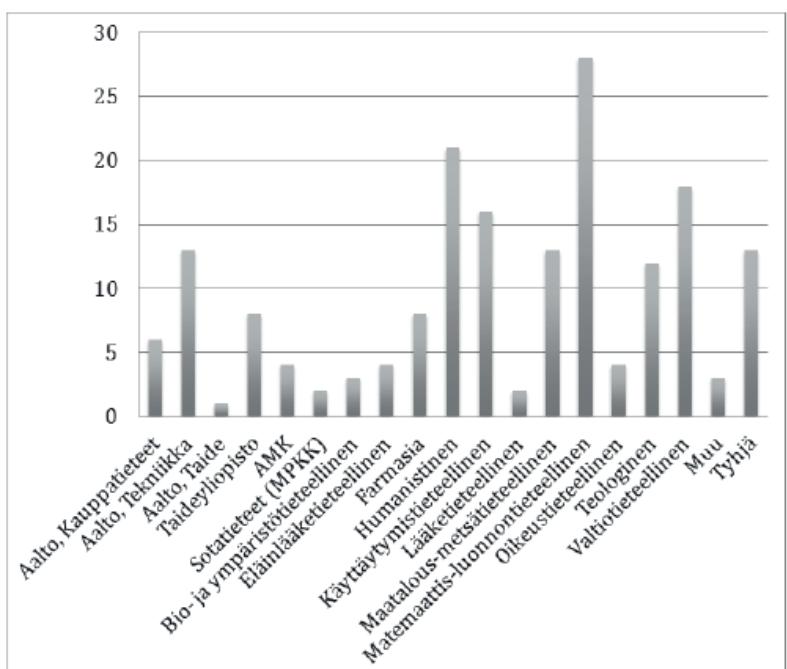
MISSÄ SATOLAISET OPISKELEE

Jäsenrekisteriin ilmoitettujen tietojen pohjalta suurin osa (72%) lukuvuonna 2015-2016 jäsenmaksun maksaneista osakuntalaisista opiskelee Helsingin yliopistossa. Osakuntalaisia löytyy myös Aalto-yliopistosta, Taideyliopistosta, ammattikorkeakoulusta, Maanpuolustuskorkeakoulusta ja muista Suomen yliopistoista. Osa jäsenistä ei ole halunnut kertoa jäsenrekisteriin, missä ja mitä opiskelee.

Miten osakuntalaiset ovat jatkuneet tiedekuntien kesken? Eniten osakuntalaisia löytyy matemaattis-luonnontieteellisestä tiedekunnasta, toiseksi eniten humanistisesta tiedekunnasta ja kolmanneksi eniten valtiotieteellisestä tiedekunnasta. Yli puolet SatOn Helsingin yliopistossa opiskelevista jäsenistä opiskelee jossakin näistä kolmesta tiedekunnasta.

Koontut: Elina Honko

OSAKUNNAN 362. VUOSIJUHLA

SatO:n ihastuttava ystävyysjärjestö Gästrike-Hälsinge Nation, tuttavallisemmin GjH

Otto Porkan musiikkiesitys

SatO:n kuoron esitys

Osakunnan kuraattorin, Hanna Hannuksen puhe

Valmistuvat osakuntalaiset, mukaan Kiltaan!

Osakunnan seniorijärjestö Satakunnan Kulta kerää yhteen entisiä osakuntasukupolia, järkkää juhlia ja muita tapaamisia ja pitää yhteyttä kotimaakuntaan. Seuraavassa muutama kysymys ja vastaus Killasta. Tutustukaa toimintaan jo opiskeluaikana ja lähtekää mukaan valmistumisen jälkeen!

Miten Kulta syntyi?

Tämänkin idean takana on 1900-luvun alkupuolen inspitär Maila Talvio. Hän esitti ajatuksen yhteisöstä, joka auttaisi pitämään osakunta-aikana muodostetut ystävyysyhteet tiiviinä työelämään siirtymisen jälkeenkin. Killan perustamiskokous pidettiin 19.1.1924. Ensimmäiseksi oltermanniksi valittiin 39-vuotias Eurajoelta kotoisin ollut Kallion yhteiskoulun rehtori Jalmari Jaakkola, joka myöhemmin toimi Helsingin yliopiston Suomen historian professorina vuosina 1932-54. Jaakkola toimi Killan oltermannina peräti 40 vuotta!

Mitä Kulta tekee?

Kulta järjestää juhlia ja tilaisuuksia, joissa osakuntaseiorit voivat tavata toisiaan ja pitää yllä osakunta-aikana syntyneitä ystävyysyhteitä. Tärkein tapahtuma on Satakuntatalossa tammikuussa vietettävä vuosijuhla. Kiltalaiset vierestävät osakuntamuistoja pukeutumalla frakkeihin ja iltapukuihin, nauttimalla notkuvasta satakuntalaisesta pitopöydästä ja tanssimalla vanhoja tansseja. Vuosijuhlaesitelmöitsijäksi pyydetään aina joku satakuntalaislähtöinen tai Satakuntaan liittyvä henkilö. Viimeiset kolme vuosijuhlapuhuja ovat olleet professori Jorma Uotinen, Mighty Eagle Peter Vesterbacka ja museonjohtaja Juhani Ruohonen. Osakuntalaiset pääsevät vuosijuhlaan puoleen hintaan, joten kannattaa tutustua meininkiin jo opiskeluaikana.

Kevään senioritapaamisen Kulta järjestää vapulounaan merkeissä Lastenlehdon patsaanlakituksen jälkeen. Syksyllä vuorossa ovat Seniorisitsit Viisissä. Viime vuoden uutuus olivat Elina Lähdeniemen aloittamat nuorseniorikaljat. Kulta pyrkii myös järjestämään vuosittain osakuntaillan. Uudet tapahtumaideat ovat aina tervetulleita!

Kulta pyrkii myös järjestämään vuosittain osakuntaillan. Aivan pian, tarkalleen ottaen 25.5., Kulta järjestää Viisissä Killan Uraillan, jossa kiltalaispanelistit keskustelevat omista kirjavista työuristaan ja vastailevat osakuntalaisten kysymyksiin työelämästä, elinkäisestä oppimisesta ja muusta mielenkiintoisesta. Kannattaa tulla paikalle!

Osakunnan historiaan liittyvänen hankkeena Kulta aloitti viime vuonna keskustelut Satakunnan Museon johdon kanssa siitä, millä tavoin Kulta, Osakunta ja Säätiö pystyvät auttamaan museota sen pannessa esille Maila Talvion ja Juuse Mikkolan esineistöstä koostuvaa Laaksola-kokoelmaa uuteen perusnäytteilyynsä.

Kuka voi liittyä Kiltaan?

Vaikka Satakunnan Kulta on ensisijaisesti SatOn senioriyhteisö, voivat siihen liittyä myöskin kuin entiset osakuntalaiset. Killan säädötön mukaan ”Usiksi jäseniksi Killan hallitus hyväksyy Satakuntalaisen Osakunnan entisiä jäseniä puolisoiineen, muita korkeakouluissa opiskeleita satakuntalaisia puolisoiineen sekä muita Killan tarkoitusperä edistäneitä henkilöitä.” Jäsenyykskriteerit ovat siis sopivan väljät, jotta muitakin kuin pelkkiä osakuntakavereita voi kutsua mukaan.

Ketkä Killassa toimivat?

Killan toimintaa pyörittää hallitus ja virkailijat. Killan hallitukseen kuuluvat puheenjohtajana oltermanni, rahastonhoitaja ja kuusi jäsentä, jotka säädötön mukaan pyritään mahdollisuksien mukaan kokoomaan eri vuosikymmenten osakuntasukupolvien edustajista. Vuonna 2016 Killan oltermannina toimii kolmatta vuotta allekirjoittanut. Rahastonhoitaja on Rafael Myrsky ja hallituksen jäsenet ovat Ilkka Hannula, Matti Hirvola, Pertti Järvenpää, Vuokko Skyttä, Kyllikki Tiensuu ja Kalle Vähä-Jaakkola. Killan sihteeri on Marja-Sirkku Holma, emäntä Kaisa Nera ja isäntä Mikko Mäkipää. Myös aktiiviset rivikiltalaiset ovat tervetulleita ideoimaan ja järkkäilemään tapahtumia.

Kuva: Tuukka Lindholm

Miten Kiltaan voi liittyä?

Valmistuva osakuntalainen voi liittyä Kiltaan lähettämällä sähköpostia liittymishakuudestaan osoitteeseen kilta@satakuntatalo.fi. Ohjeet liittymisestä ja jäsenmaksun maksamisesta tulevat vastausviestinä.

Mitä Killan jäsenyys maksaa?

Killan jäsenyys vuodelta 2016 maksaa 15 euroa. Jäsenmaksun Kilta käyttää lähinnä erilaisten tapahtumien järjestämiseen eli jäsentensä hyväksi.

Mistä Killan toiminnasta saa tietoa?

Kannattaa liittyä Killan Facebook-ryhmään ja Osakunnan seniorisähköpostilistalle. Se onnistuu lähettämällä viesti osoitteeseen seniorit-join@sata

Miksi Kiltaan kannattaa liittyä ja toimintaan lähtää mukaan?

No ensisijaisesti siksi, että vanhojen osakuntalaisten kesken on hauskaa! Killan tapahtumissa nuoret osakuntaseriorit pääsevät tutustumaan entisiin osakuntalaisiin ja päinvastoin. Ei siihen muuta syytä tarvita.

Kirjoittelen jatkossa aina silloin tällöin Killan kuulumisia Karhunkierrokseen. Kysykää ja ottakaa yhteyttä. Ja muistakaan valmistumisen jälkeen liittyä Satakunnan Kiltaan!

Senioriterveisin,

Mikko Salo, Killan oltermanni, SatOfuksi syksyltä 1996
mikko.ep.salo@saunalahti.fi, 0414580033
satakunnankilta@tumblr.com

NOORMARKUN RUUKKI

Alhstormin ruukki sijaitsee nykyisin Poriin yhdistyneessä Noormarkussa, parinkymmenen minuutin ajomatkan päässä Porin keskustasta. Ruukin alue on erittäin näyttävä ja täynnä kautta linjan kulttuurihistoriallisesti sekä arkkitehtonisesti merkittäviä paikkoja ja rakennuksia.

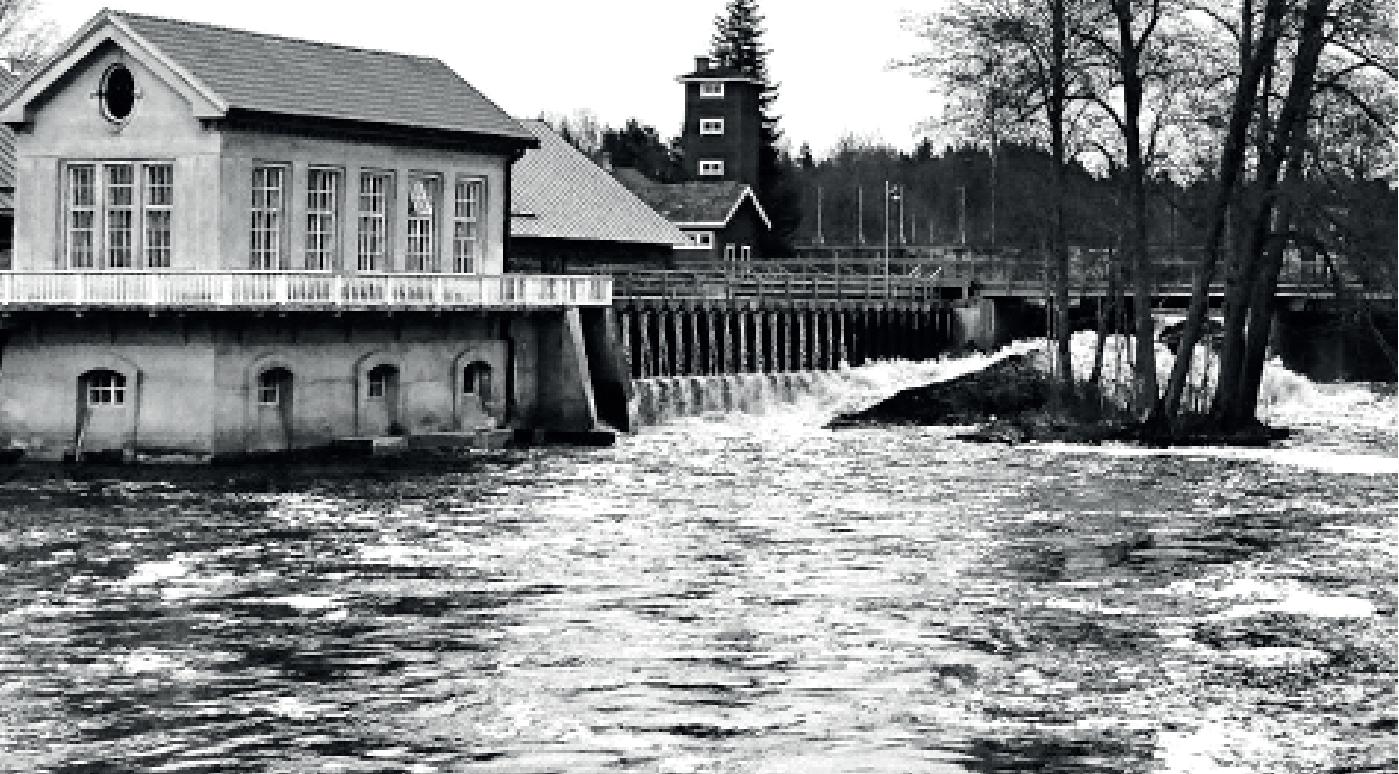
Raudan jalostus alkoi ruukilla jo vuonna 1806 ja jatkui vuoteen 1920. Merikarvialta lähtöisin olleen liikemiehen Antti Ahlströmin ja myöhemmin hänen sukunsa hallintaan ruukki siirtyi vuonna 1870, jonka jälkeen alueelle rakennettiin muun muassa Isotalo, Havulinna sekä Alvar Aallon suunnittelemava upea Villa Mairea. Teollisuusrakennusten lisäksi alueelta löytyy työntekijöiden asuntoja, kirkko, kartano, huviloita sekä puistoja.

Erittäin kaunis alue sopii hyvin päiväretki, lenkkeily tai piknikkohteksi. Ravintola ja majoitustakin löytyy, mikäli kiinnostaa tutustua paikkaan pidemmän kaavan kautta.

Lisätietoa alueesta löytyy nettisivulta:

<http://www.ahlstrominruukit.fi/>

Teksti: Tuukka Lindholm
Kuva: Laura Vuorenpää

Kuolematoomat

Elina puhaltamassa pääsiäismunia Kraadin munamaalausokissa Viisissä 15.3
"Mun reikä on hyvä, mut tää ei vaan tuun!"

"Mut eiks oo ihan kiva olla jossain Top -10:ssä?"

-Janni Kipelle kun tämä pääsi työhaastatteluun, mutta ei saanut töitä.

"Torirottavasti ette puhu tamperetta kun mua pelottaa."

-Marko puhelimessa hämikselle 8.4.

"En ole hetkeen vetänyt henkeen."

-Riikka P. 8.4.

"Kaikki on joko Kopsun tai Villen vika."

-Tiera

"Jos mulla olisi kohtu niin siihen sattuisi just nyt."

-Iikka 5.3.

Henri: "Kippe näyttää siltä että sillä on krapula vaikkei se edes juo."

Kippe: "Saataa olla univajetta. Ja meikkiä."

Ville K: "En mä tiedä onko China mies vai nainen, mä vaan ostin sen."

Ossi pohtii sauna vuoroja vuosijuhlien jälkeisenä lauantaina:

"Niin tänään on miesten vuoro ku on keskiviikko."

"Menetin jo uskoni ihmisiin, mut nyt menetin sen myös ruotsalaisiin."

-Saana kokee pettymyksiä tanssilattialla 1.4.

"Erik hei, ootko sä nähnyt mun boksereita?"

"En oo kyllä."

"Kato: otin saunaalta vaan jotkut, mutta nää on tytön bokserit (alushousut)."

-Otso pyllistää housut nilkoissa Erikille 26.02.16.

"You can do it even with a smartphone!"

- Silja kuvaillee Kaalimato.comin lahjakorttia GH:n edustajalle.

"Saa nopeasti, halvalla, eikä siihen kuole."

-Heikki H. määrittelee hyvän ruoan tunnusmerkit 7.4.

"Mä lähen nyt Honksuilee"

-Maiju lähtiessään Viisistä 30.3.

"Tullaan iha just."

-Iikka Festival på Botenilla, Ruotsin puolella.

KESÄN MENOVINKIT

11.6. KLUSTERMUS 2016

Neljännentoista kerran järjestettävä Klustermus 2016 esittelee taas uutta ja mielenkiintoista musiikkia Raumalla. Tapahtumaan on vapaa pääsy.

Mukavan sään sattuessa kerrassaan mahtava paikka piknikkenkiselle hengailulle hyvässä seurassa musiikkia kuunnellen.

12.6. HELSINKI-PÄIVÄ / PLANET SUVILAHTI

Helsinki-päivänä koko kaupunki on täynnä tapahtumia jokaiseen makuun.

Esimerkkinä Planet Suvilahti:

Planet Suvilahti tarjoilee klo 12-19 avoimia ovia, taidetta, sirkusta, ruokaa ja juomaa! Vanhan kaasutehtaan rakennukset ja piha-alueet heräävät eloon, kun alueen vuokralaiset esittelevät toimintaansa ilmaistapahtuman aikana. Vierailijat pääsevät mm. kurkkimaan tiloja opastuskiertoilla sekä näkemään taiteen ja kulttuurin kirjon, joka Suvilahden kulttuurikeskukseen on pakkautunut.

30.7. KALJAKELLUNTA 2016

Kaljan juontia ja lillumista Keravan- ja Vantaajoessa.

KYLÄJUHLIA JA KATUFESTAREITA HELSINGISSÄ

Helsingissä järjestetään jos jonkinlaisia katupirskeitä ympäri kaupunkia pitkin kesää. Opiskelijalle ne ovat mitä mainioimpia tapahtumia, sillä ne ovat ilmaisia ja täynnä musiikkia, herkullista ruokaa ja hyvää meininkiä. Kaupunkikulttuuria parhaimmillaan.

Hyvinksi todettuja ovat ainakin Kallion Block Party, Arabian Katufestivaalit, Kumpulan Kyläjuhlat sekä RööperiFest.

13.8. HELSINKI CITY MARATHON 2016

Lenkitossut jalkaan ja juoksemaan läpi kaupungin!

SUPPAILU JA MELONTA PYHÄJÄRVELLAÄ, SÄKYLÄ

Keskustasta löytyy välinevuokraamo. Sieltä kamppeet mukaan ja menoks!

FESTARIT:

28.-29.5.2016 Maailma Kylässä, Helsinki (ilmainen)

17.-18.6 Sideways, Helsinki

9.-17.7. Pori Jazz & Suomi Areena, Pori

30.7. Karmarock, Harjavalta

5.8.-7.8. Porispere

12.-14.8. Flow

Kesällä parasta on ottaa itselleen ja läheisilleen aikaa. Ottaa rennosti ja olla stressaamatta. Mennä puistoon, rannalle, mökille, minne vaan missä on hyvä ja mukava olla.

Hyvää kesää! <3

Koontut: Tuukka Lindholm luotettavien kesäihmisten avustuksella
Kuva: Tuukka Lindholm